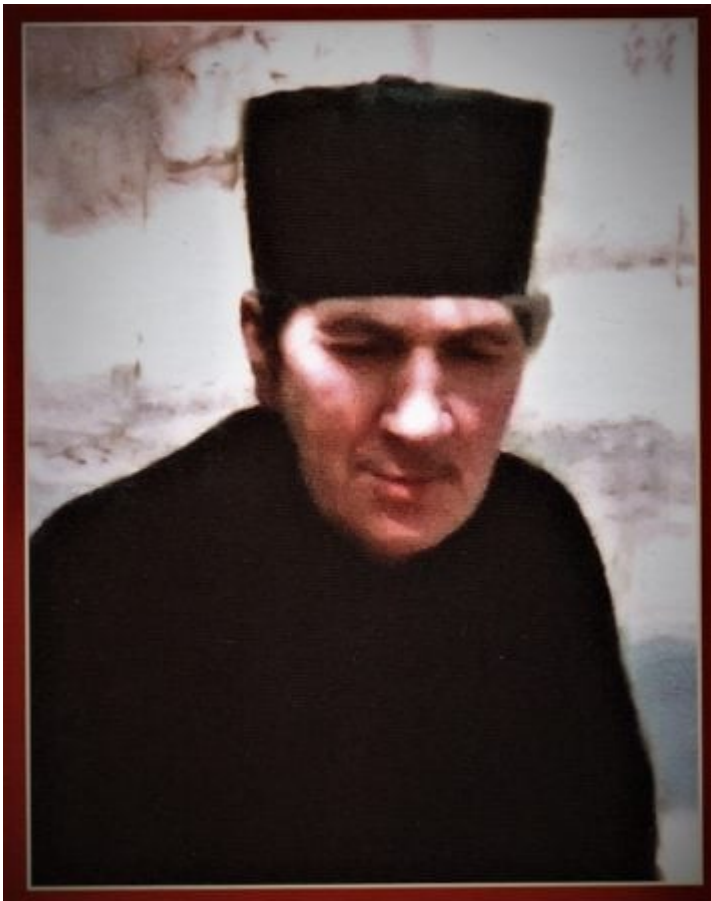

17 Ιουλίου 2018

Νύχτα μέρα δεν έκλεινα μάτι από τους πόνους...

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Μοναχός Ζωσιμάς, (1937-2010).

Ονομάζομαι Αναστασία Μπουνταίτη [από το Άργος], είχα ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Είχαν φύγει σπόνδυλοι από την μέση μου και είχα πάθει παραλυσία και πονούσα πολύ. Νύχτα μέρα δεν έκλεινα μάτι από τους πόνους.

Είχα γυρίσει όλους τους γιατρούς της Ελλάδος και δεν μπόρεσαν να με γιατρέψουν. Πήγα και στην Ολλανδία και δυστυχώς και εκεί δεν μου έκαναν τίποτα. Δεν έπαιρνε θεραπεία. Μόνο μου είπαν να πάρω μια ζώνη σιδερένια για να με στηρίζει λίγο.

Ήλθα στην Ελλάδα και μου είπαν πως είναι ένας Γέροντας [ο Μοναχός Ζωσιμάς] και σταυρώνει στο Χαλάνδρι. Σύμπτωση εκείνες τις ημέρες θα πήγαινε στον Γέροντα και ένα λεωφορείο με πενήντα άτομα από το Άργος για να σταυρωθεί. Πήγα και εγώ μαζί τους.

Μισή ώρα με σταύρωνε ο Γέροντας και μετά μου λέει:

- Τώρα είσαι εντάξει.

Βγήκα έξω από το δωμάτιο του και ήμουνα πολύ καλά και είμαι μέχρι και σήμερα. Αυτή την αρρώστια την θυμάμαι σαν όνειρο.

Ευχαριστώ τον Θεό που μου γνώρισε ένα τέτοιο Άγιο Γέροντα και θεράπευσε εμένα και την οικογένειά μου όλη. Είχε τέτοια θεϊκή δύναμη που θεράπευε όλο τον κόσμο από καρκίνο και όλες τις αρρώστιες. Όποιος πήγαινε τον θεράπευε.

Μαρτυρία από το βιβλίο "Ζωσιμάς Μοναχός, (1937-2010), Υποτακτικός του Ιερομονάχου Σίμωνος Αρβανίτη", εκδόσεις η Μελέτη.